

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoZm/44/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112202827
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5112202827.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovaným v 1/ rade: JOINERY s.r.o., so sídlom 956 12 Belince 116, IČO: 36 834 271, v 2/ rade: M. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, XXX XX H., štátny občan SR, v 3/ rade: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/ X, XXX XX N., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie pohľadávky zo zmenky vo výške 50.675,47 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v 1/ a žalovaného v 3/ rade proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 20CbZm/8/2012-118 zo dňa 04. decembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 20CbZm/8/2012-118 zo dňa 04. decembra 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd ponechal v platnosti v celom rozsahu voči žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 3/ rade zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Žilina zo dňa 08.06.2012 č.k. 19Zm/9/2012-12 a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania o námietkach žalovaných v 1/ a v 3/ rade proti tomuto zmenkovému platobnému rozkazu. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáhal vydania zmenkového platobného rozkazu, ktorým by súd uložil žalovaným v 1/, 2/ a 3/ rade povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 50.675,47 Eur s úrokom 20 % ročne zo sumy 96.775,88 Eur od 20.07.2010 do 22.10.2010, zo sumy 74.009,01 Eur od 23.10.2010 do 17.05.2011, zo sumy 50.675,47 Eur od 18.05.2011 do zaplatenia a trovy konania. Na odôvodnenie uplatneného nároku žalobcu uviedol, že dňa 08.11.2007 vystavil žalovaný v 1/ rade v Nitre vista zmenku č. 30/017/07 na rad žalobcu, ktorou sa zaviazal zaplatiť žalobcovi v deň predloženia na plnenie sumu 96.775,88 Eur s úrokom 20 % ročne od 20.07.2010 do zaplatenia v platobnom mieste Dexia banka Slovensko, a.s., Hodžova 9, Žilina. Vista zmenka č. 30/017/07 obsahuje doložku „Bez protestu“ a môže byť predložená na plnenie najneskôr do 192 mesiacov od dátumu jej vystavenia. Vista zmenka č. 30/017/07, avalovaná žalovanými v 2/ a 3/ rade, bola žalovaným v 1/, 2/ a 3/ rade predložená na plnenie v platobnom mieste dňa 26.07.2010. Zo strany žalovaných v 1/, 2/ a 3/ rade bolo na zmenkovú pohľadávku uhradených dňa 23.10.2010 22.766,87 Eur a dňa 18.05.2011 23.333,54 Eur.

Okresný súd vydal vo veci dňa 08.06.2012 zmenkový platobný rozkaz č.k. 19Zm/9/2012-12, ktorý voči žalovanému v 2/ rade nadobudol právoplatnosť dňa 4.8.2012 vo výroku vo veci samej a dňa 21.08.2012 vo výroku o trovách konania. Proti tomuto zmenkovému platobnému rozkazu podali žalovaní v 1/ a v 3/ rade námietky spoločným písomným podaním. V námietkach potvrdili, že dňa 08.11.2007 bola podpísaná vista zmenka na sumu 96.775,88 Eur, ktorej vystaviteľom bol žalovaný v 1/ rade. Na odôvodnenie podaných námietok žalovaní v 1/ a v 3/ rade uviedli, že:

1. Žalovaní v 1/ a 3/ rade podpísali vista zmenku č. 30/017/07 za nápadne nevýhodných podmienok s neprimerane vysokou úrokovou sadzbu. Úroková sadzba v čase podpisovania zmenky podľa NBS bola stanovená na 4,25 %, a teda úroková sadzba uvedená v zmenke vysoko prekračuje úrokovú sadzbu určenú zákonom. Z tohto dôvodu je právny úkon - avalovanie zmenky žalovaným v 3/ rade a podpísanie zmenky žalovaným v 1/ rade, neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko tento právny úkon svojím obsahom a účelom odporuje zákonu a prieči sa dobrým mravom.
2. Označený právny úkon je neplatný aj v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaní nekonali slobodne, nakoľko bankový subjekt pri poskytovaní podnikateľského úveru vyžadoval podpísanie zmenky napriek tomu, že žalovaný v rade 1/ mal zabezpečené ručenie úveru, ktoré vysoko prekračovalo hodnotu poskytnutého úveru.
3. Peňažný ústav využil tieseň žalovaného v 1/ rade a aj žalovaného v 3/ rade, ktorý v tom čase bol jedným z konateľov žalovaného v 1/ rade, a nanútil im podpísanie zmenky, čím podmienil poskytnutie podnikateľského úveru.
4. Vo vzťahu k žalovanému v 3/ rade je neplatný právny úkon aj z dôvodu podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný v 3/ rade nikdy nedisponoval takým hnutelným alebo nehnuteľným majetkom, aby mohol plniť vo výške, na akú bola zmenka vystavená.
5. Žalovaným v 1/ a 3/ rade nebola zmenka predložená na plnenie v platobnom mieste dňa 26.07.2010, ako je uvedené v návrhu zo dňa 25.01.2012. Žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 3/ rade nepodpisovali žiadne potvrdenie o tom, že by im bola zmenka predložená na plnenie dňa 26.07.2010. Ku dňu doručenia zmenkového platobného rozkazu žalovaným v 1/ rade a 3/ rade nebola zmenka predložená na plnenie a žalobca tento úkon ani nepreukázal.

Okresný súd s prihliadnutím na ust. § 175 O.s.p. prejednal námietky žalovaných v 1/ a v 3/ rade proti zmenkovému platobnému rozkazu tak, ako boli obsiahnuté v písomnom podaní doručenom okresnému súdu dňa 6.8.2012, a to pri rešpektovaní koncentračnej zásady uplatňovanej v konaní o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu, v súlade s ktorou je potrebné v námietkach uviesť všetko, čo sa proti zmenkovému platobnému rozkazu namieta a na námietky podané neskôr už nemožno prihliadať. Podľa okresného súdu je dôsledkom koncentračnej zásady, že predmetom prejednávania môžu byť len tie tvrdenia žalovaných, ktoré sú obsiahnuté vo včas podaných námietkach, pričom po uplynutí zákonnej lehoty na podanie námietok už môžu žalovaní len navrhovať dôkazy k tvrdeniam, ktoré vo včas podaných námietkach uviedli, prípadne tieto tvrdenia objasňovať bez toho, aby vybočili z ich skutkového vymedzenia. Akékoľvek nové tvrdenie po uplynutí lehoty na podanie námietok bez ohľadu na jeho povahu (procesné tvrdenie alebo tvrdenie spochybňujúce zmenku ako takú alebo majúce povahu kauzálnych námietok) je vybočením zo zásady koncentrácie a súd na takéto tvrdenie nemôže prihliadať.

K námietkam žalovaných v 1/ a v 3/ rade okresný súd uviedol, že títo nerozporovali, že žalovaný v 1/ rade vista zmenku č. 30/017/07, na základe ktorej žalobca uplatnil nárok, podpísal a že žalovaný v 3/ rade túto zmenku podpísal per aval. Rovnako medzi účastníkmi nebolo sporné, že predmetná zmenka bola vystavená ako neúplná, t.j. išlo o blankozmenku, a sporný nebol ani zabezpečovací charakter tejto zmenky, ktorou mal byť zabezpečený záväzok žalovaného v 1/ rade ako vystaviteľa voči žalobcovi zo zmluvy o úvere, ktorá medzi nimi bola uzatvorená.

K prvej námietke žalovaných v 1/ a v 3/ rade ohľadom neplatnosti podpísania zmenky žalovaným v 1/ rade a avalovania zmenky žalovaným v 3/ rade z dôvodu neprimerane vysokej úrokovej sadzby uvedenej na zmenke okresný súd uviedol, že sa jedná o zmenku vystavenú na videnie. V tejto zmenke bolo v súlade s Čl. I § 5 Zákona zmenkového a šekového, vystaviteľom zmenky stanovené úročenie zmenkovej sumy úrokovou sadzbu 20 % ročne od 20.7.2010. Zákon pri zmenke splatnej na videnie umožňuje ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy, pričom úroková sadzba nie je zmenkovým a šekovým zákonom nijakým spôsobom limitovaná. Doložky obsahujúce úrokovú sadzbu celkom jasne zakázanú, nie však len neobvyklú, môžu zakladať len relatívnu námietku voči uplatnenému nároku zo zmenky. Úroková doložka svojou výškou odporujúca zákonu alebo dobrým mravom nespôsobuje neplatnosť zmenky, ale zakladá len námietku podľa Čl. I § 17 Zákona zmenkového a šekového. Úrokovú mieru uvedenú na zmenke nemožno stotožňovať s úrokovou sadzbu NBS a ani s úrokmi požadovanými peňažnými ústavmi pri poskytnutých úveroch alebo pri pôžičkách. Ak predložená zmenka zabezpečovala úverový vzťah medzi podnikateľmi, čo zhodne vyplývalo z tvrdení účastníkov, tak výška úrokovej sadzby 20 % ročne neodporuje zákonu, dobrým mravom, ani zásadám poctivého obchodného styku a okresný súd ju nepovažoval ani za neobvyklú. Podľa okresného súdu možno s ohľadom na zabezpečovací charakter zmenky a s ohľadom na skutočnosť, že v čase vystavenia išlo o zmenku neúplnú, dovodiť, že úroková

sadzba bola do zmenky doplnená v súlade s dohodou o vyplňovacom práve k zmenke, pričom tvrdenie, že úroková sadzba na zmenke je v rozpore s touto dohodou, nebolo obsiahnuté vo včas podaných námietkach žalovaných. Okresný súd tak túto prvú námietku žalovaných v 1/ a v 3/ rade nepovažoval za dôvodnú.

K námietke č. 2, v zmysle ktorej žalovaní v 1/ a v 3/ rade pri vystavení, resp. avalovaní zmenky nekonali slobodne z dôvodu, že bankový subjekt pri poskytovaní úveru vyžadoval podpísanie zmenky napriek zabezpečenému ručeniu, okresný súd uviedol, že právne úkony týkajúce sa zmenky sa vo všeobecnosti riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka. Podmienkou platnosti a záväznosti podpisov na zmenke je tak slobodné konanie toho, kto zmenku podpisuje. Neslobodné podpisy na zmenke nezaväzujú, avšak nesloboda konania musí byť preukázaná. Za neslobodné konanie možno považovať prípad, kedy konajúci koná pod vyhrážkou, ktorej keby nebolo, tak právny úkon by neuskutočnil. Za obmedzenie slobody konania však podľa okresného súdu nemožno považovať skutočnosť, že žalobca pri poskytovaní úveru žalovanému v 1/ rade požadoval viaceré formy jeho zabezpečenia, okrem iného aj zabezpečovacou zmenkou. Podmienenie poskytnutia úveru jeho zabezpečením nie je vyhrážkou, ktorá by mala za následok neslobodné konanie. Pokiaľ podmienky poskytnutia úveru neboli pre žalovaného v 1/ rade vyhovujúce, nič mu nebránilo slobodne sa rozhodnúť a za týchto podmienok do vzťahu so žalobcom nevstúpiť. Rovnako z tých istých dôvodov nie je možné dovodiť neslobodu konania ani u žalovaného v 3/ rade, a preto okresný súd považoval podpisy žalovaných v 1/ a v 3/ rade za záväzné.

K námietke č. 3 ohľadom využitia tiesne zo strany žalobcu, ktorý mal žalovaným v 1/ a v 3/ rade nanútiť podpísanie zmenky, čím podmienil poskytnutie podnikateľského úveru, okresný súd konštatoval, že podľa § 49 Občianskeho zákonníka nie je tieseň dôvodom neplatnosti úkonu a nemá tak vplyv ani na platnosť podpisu na zmenke. Zmenka nepredstavuje zmluvný záväzok a od zmenky ani nemožno odstúpiť. Z dôvodu tiesne možno najviac odstúpiť od zmluvy, ktorá je dôvodom zmenky, pokiaľ nejde o zmluvu obchodnú. Proti zmenke potom možno podľa Čl. I § 17 Zákona zmenkového a šekového namietať zánik tejto zmluvy v dôsledku odstúpenia, avšak takéto odstúpenie v prejednávanej veci namietané nebolo. Pokiaľ by takáto zmluva mala povahu obchodno-právnej zmluvy, nebolo by takéto odstúpenie podľa § 267 ods. 2 Obchodného zákonníka ani možné. Okresný súd zároveň uviedol, že vystavenie zabezpečovacej zmenky aj vo forme blankozmenky je legitímnym prostriedkom zabezpečenia zmluvných záväzkov, takéto zabezpečenie nie je možné považovať za neobvyklé, neštandardné, za priečiace sa dobrým mravom alebo zásadám poctivého obchodného styku ani za využívajúce tieseň.

Za nedôvodnú považoval okresný súd aj námietku žalovaného v 3/ rade, že vo vzťahu k nemu je právny úkon neplatný z dôvodu nemožnosti plnenia, nakoľko nikdy nedisponoval takým majetkom, aby mohol plniť v sume, na ktorú je zmenka vystavená. Tieto skutočnosti nie sú podľa okresného súdu dôvodom nemožnosti plnenia podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ani nespôsobujú neplatnosť zmenkového ručenia a nezbavujú žalovaného v 3/ rade jeho záväzku, ktorý mu podpisom zmenky per aval vznikol. Otázka, či žalovaný v 3/ rade disponoval majetkom, z ktorého by mohol byť uspokojený nárok žalobcu, je otázkou novej realizácie výkonu rozhodnutia na základe právoplatného exekučného titulu. Nie je však skutočnosťou, ktorá by zakladala počiatočnú nemožnosť plnenia v zmysle § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Okresný súd ku v poradí poslednej námietke žalovaných v 1/ a 3/ rade, že im zmenka nebola predložená žalobcom na platenie v platobnom mieste tak, ako je uvedené v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu, uviedol, že žalovaní zastávali názor, že dôkazné bremeno ohľadom predloženia zmenky na platenie znáša žalobca. Okresný súd poukázal na Čl. I § 46 ods. 2 Zákona zmenkového a šekového, v zmysle ktorého je na dlžníkoch, aby preukázali, že zmenka nebola predložená riadne a včas, a to bez ohľadu na problémy so zabezpečením takéhoto dôkazu spojené. Pokiaľ dlžník, hoci z objektívnych dôvodov, nie je schopný tieto dôkazy predložiť, platí voči nemu zmenka za riadne a včas predloženú k plateniu. Úspešnému uplatneniu práv na zaplatenie zmenky voči priamemu dlžníkovi pritom nebráni ani preukázané nepredloženie zmenky k plateniu (rozsudok Vrchného súdu v Prahe sp.zn. 5Cmo/435/1993). Názor žalovaných v 1/ a v 3/ rade, že žalobca znáša dôkazné bremeno preukázania, že zmenku predložil na platenie, podľa okresného súdu nie je správny. Aj v prípade, ak by žalovaní túto skutočnosť preukázali, bolo by potrebné v súdnom spore považovať okamih doručenia návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu žalovaným v 1/ a v 3/ rade za moment predloženia zmenky

k plateniu. Žalobca navyše predložil výzvu na dostavenie sa na predloženie zmenky na platenie z 20.7.2010 adresovanú žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 3/ rade spolu s dokladmi o ich doručovaní, ktorou žalovaných vyzýval, aby sa dostavili do priestorov pobočky žalobcu na zaplatenie zmenky. Okresný súd tak ani túto námietku žalovaných v 1/ a v 3/ rade nepovažoval za dôvodnú.

Okresný súd v súlade s koncentračnou zásadou prihliadal len na námietky obsiahnuté v písomnom podaní zo dňa 6.8.2012. Pokiaľ právny zástupca žalovaných na pojednávaní dňa 4.12.2014 poukazoval na obsah Dohody o vyplňovacom práve z 8.11.2007, kde malo byť uvedené, že doplnená úroková sadzba je zhodná s aktuálnou úrokovou sadzbou v čase vyplnenia zmenky, ktorá však v čase vyplnenia zmenky nebola vo výške 20%, uviedol okresný súd, že dôkazné bremeno o vyplnení blankozmenky v rozpore s Dohodou o vyplňovacom práve nesú v konaní žalovaní zmenkoví dlžníci. Samotná Dohoda o vyplňovacom práve v konaní ako dôkaz nebola predložená. Okresný súd však za rozhodujúcu považoval skutočnosť, že námietka, že zmenka v časti úrokovej sadzby nezodpovedá Dohode o vyplňovacom práve, nebola obsahom včas podaných námietok žalovaných v 1/ a v 3/ rade proti zmenkovému platobnému rozkazu, a preto na túto námietku nebolo možné prihliadať ani k nej vykonávať dokazovanie. Preto bol okresným súdom zamietnutý dôkazný návrh, aby bol žalobca vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade za účelom porovnania zmluvných podmienok a ich stotožnenia so zmenkou, nakoľko tento návrh smeroval k preukázaniu tvrdenia o vyplnení zmenky v rozpore s dojednanými podmienkami, na ktoré nebolo možné s ohľadom na koncentračnú zásadu prihliadať. Okresný súd zamietol tiež návrh na vykonanie dôkazu výsluchom žalovaného v 2/ rade k otázke, kto a akým spôsobom realizoval úhradu zmenkovej pohľadávky vo výške 22.766,87 Eur dňa 23.10.2010 a vo výške 23.333,54 Eur dňa 18.5.2011, nakoľko túto skutočnosť za situácie, kedy žalobca uplatnil nárok na zaplatenie zmenkovej sumy zníženej o zrealizované čiastočné úhrady, nepovažoval za relevantnú vo vzťahu k rozhodnutiu o námietkach žalovaných v 1/a v 3/ rade.

Okresný súd tak námietky žalovaných v 1/ a v 3/ rade vyhodnotil ako nedôvodné a ponechal voči týmto žalovaným platobný rozkaz v celosti v platnosti. O náhrade trov konania o námietkach rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že v konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, ktorý si však náhradu trov konania v tejto časti neuplatnil, a preto mu okresným súdom náhrada trov konania o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu nebola priznaná.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní v 1/ a v 3/ rade cestou právneho zástupcu. Odvolanie odôvodnili tým, že okresný súd dôkazy nevyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, vyhodnotil ich povrchne a jednostranne, nerešpektujúc pritom stanovisko žalovaných, a nezohľadnil podstatné dôkazy a argumenty, ktoré boli zhrnuté už v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu. Žalovaní podpísali zmenku za nápadne nevýhodných podmienok s neprímerane vysokou úrokovou sadzbou, keďže v čase podpisu zmenky bola podľa Národnej banky Slovenska úroková sadzba stanovená na 8,5 %, a teda úroková sadzba uvedená v zmenke zákonom určenú úrokovú sadzbu vysoko prekračuje. Z tohto dôvodu je avalovanie zmenky žalovaným v 3/ rade a podpísanie zmenky žalovaným v 1/ rade neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keďže tento úkon obsahom a účelom odporuje zákonu a prieči sa dobrým mravom. S touto námietkou žalovaných sa okresný súd vysporiadal nedostatočne, pričom nerešpektoval existujúce judikáty, konkrétne rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/3/2011 v spojení s rozhodnutím NS SR sp.zn. 1M Cdo/1/2009, podľa ktorých musí byť dohoda o výške úrokov z omeškania v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, a preto je tvrdenie okresného súdu, že úroková doložka svojou výškou odporujúca zákonu alebo dobrým mravom nespôsobuje neplatnosť zmenky, zavádzajúce a nedôvodné. Okresný súd nevyhodnotil, prečo sa odchýlil od judikatúry všeobecných súdov ohľadom princípu dobrých mravov pri neprímeraných úrokoch. Nie je pravdivé ani tvrdenie okresného súdu, že úroková sadzba 20 % ročne bola do zmenky doplnená v súlade s dohodou o vyplňovacom práve, keďže podľa tejto dohody mala byť doplnená úroková sadzba zhodná s aktuálnou úrokovou sadzbou úročenia istiny a úroková sadzba uvedená v zmenke zákonom určenú výšku úrokovej sadzby presahovala. V konaní bola preukázaná nesloboda konania žalovaných, keďže bankový subjekt pri poskytovaní úveru vyžadoval podpísanie zmenky napriek tomu, že žalovaný v 1/ rade mal zabezpečené ručenie, ktoré prekračovalo hodnotu poskytnutého úveru. Peňažný ústav využil tieseň žalovaných a nanútil im podpísanie zmenky, čím podmienil poskytnutie úveru. Bola preukázaná neplatnosť právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto tvrdenie okresného súdu je nepravdivé a zavádzajúce. Žalovaní nikdy nedisponovali takým majetkom, aby mohli plniť vo výške, na ktorú bola zmenka vystavená, a preto je právny úkon v celom rozsahu neplatný. Žalovaní sa na pojednávaní

vyjadrili, že žalobca ich prinútil podpísať zmenku, aby mohol byť majetok žalovaných predaný pod cenu. Úver bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnostiam, ktorých hodnota predstavovala cca 6 mil. Sk, a okresný súd vôbec neskúmal, za akú cenu boli tieto nehnuteľnosti predané. Na pojednávaní bolo žalovaným znemožnené uplatniť svoje právo a dôkazmi preukázať dôvodnosť ich tvrdení. Žalovaným nebola zmenka nikdy predložená na plnenie v platobnom mieste dňa 26.7.2010 ako to uvádza žalobca. Toto tvrdenie žalobca v konaní nepreukázal a touto skutočnosťou sa okresný súd nezaoberal. Je nelogické, aby dlžníci preukazovali, že zmenka nebola predložená riadne a včas, ak dlžníci takýmto dôkazom nedisponujú. Dôkaz, ktorý navrhli žalovaní na pojednávaní, má mať k dispozícii podľa svojich tvrdení práve žalobca a okresný súd si mohol tento dôkaz vyžiadať. V dôsledku nevykonania žalovanými navrhnutých dôkazov okresný súd relevantným spôsobom nezistil skutkový stav a jeho rozhodnutie je nesprávne. Okresný súd uvalil na žalovaných dôkazné bremeno na preukázanie tvrdení žalobcu, avšak žalovaní nemôžu znášať dôkazné bremeno na preukázanie právnej skutočnosti, ktorá nenastala. Nie je zjavné, prečo okresný súd neumožnil žalovaným preukázať dôvodnosť ich tvrdení predmetným dôkazom. V odôvodnení rozhodnutia nelogicky zdôvodnil skutočnosť, pre ktoré zamietol všetky návrhy žalovaných na dokazovanie, ktorými je jednoznačne preukázateľné tvrdenie o neplatnosti právneho úkonu. Hodnotenie dôkazov súdom bolo jednostranné a v rozpore s princípmi neustrannosti a spravodlivosti, keď každé tvrdenie žalovaných bolo odmietnuté a tvrdenia žalobcu boli akceptované. Žalovaní na pojednávaní navrhli dôkazy na preukázanie včas uplatnených námietok, ktoré nemali povahu vybočenia zo zásady koncentrácie. Podľa uznesenia NS SR sp.zn. 4Obo/54/2011, môže žalovaný navrhovať dôkazy na preukázanie riadne a včas uplatnených námietok.

Žalovaní v odvolaní tiež namietali porušenie práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré vyplýva z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra síce nevyžaduje, aby na každý argument bola daná odpoveď, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Ústavný súd v náleze sp.zn. III. ÚS 192/06 uviedol, že ak súd rieši právnu otázku, ktorá už bola právoplatne vyriešená podstatne odlišným spôsobom, bez toho, aby sa argumentačne vyrovnal so skoršími súdnymi rozhodnutiami, nekoná v súlade s princípmom právnej istoty a môže tým porušiť právo účastníka na súdnu ochranu. Ústavný súd sa vyjadril vo viacerých rozhodnutiach aj k tzv. opomenutým dôkazom, teda dôkazom, ktoré boli navrhnuté, ale všeobecný súd sa s nimi bez relevantného zdôvodnenia nezaoberal. V rozhodnutí sp.zn. III. ÚS 332/09 označil ústavný súd rozhodovanie všeobecných súdov za jednostranné, pretože sudy brali do úvahy iba dôkazy produkované žalovanými a nezaoberali sa ďalšími navrhovanými dôkazmi, ktoré mohli mať vplyv na posúdenie skutkového stavu z hľadiska tvrdení sťažovateľiek. Ústavný súd sa zaoberal aj situáciou, kedy všeobecný súd vo svojom rozhodnutí nezhodnotil všetky existujúce skutkové zistenia, keď v rozhodnutí sp.zn. I. ÚS 33/2012 konštatoval, že ak všeobecný súd náležitým spôsobom nezhodnotil skutočnosť, ktoré vyšli v konaní najavo, dopúšťa sa okrem iného aj ľubovôle zakázanej v čl. 2 ods. 2 Ústavy. Žalovaní tak navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K doručenému odvolaniu sa žalobca písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a za rešpektovania ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaných v 1/ a v 3/ rade bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoZm/44/2015-234 zo dňa 01.02.2016 a doručovanie upovedomenia o termíne vyhlásenia rozsudku žalobcovi, žalovanému v 1/ a v 3/ rade s tým, že podľa ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 16.02.2016, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline, v spojení s ust. § 211 ods. 2 O.s.p.

Podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Na základe aplikácie vyššie citovaného zákonného ustanovenia bol rozsudok okresného súdu preskúmaný v medziach odvolacích dôvodov žalovaných v 1/ a v 3/ rade, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 03.03.2015.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd sa za aplikácie ust. § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje. Práve z titulu aplikácie ust. § 219 ods. 2 O.s.p. nie je žiaduce, aby v odôvodnení rozsudku krajského súdu boli zopakované tie závery a zhodnotenia, ktoré už odzneli v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia. Je postačujúce, pokiaľ sa len k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, vo väzbe k odvolacím dôvodom zvýraznia právne významné, poprípade skutkovo rozhodné okolnosti. Tento postoj krajského súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, v zmysle ktorého ... „odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/2005, v zmysle ktorého ... „pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu“.

Za účelom posúdenia odvolacích dôvodov žalovaného v 1/ a žalovaného v 3/ rade sa krajský súd v potrebnom rozsahu oboznámil so spisovým materiálom. Z tohto bolo zistené, že žalobca návrhom na vydanie zmenkového platobného rozkazu, doručeným okresnému súdu dňa 27.1.2012, žiadal zaviazat žalovaných v 1/, 2/ a 3/ rade spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 50.675,47 Eur s príslušenstvom. Žalobca poukázal na vistazmenku č. 30/017/07, vystavenú žalovaným v 1/ rade na rad žalobcu, ktorou sa tento zaviazal žalobcovi v deň predloženia na plnenie zaplatiť sumu 96.775,88 Eur s úrokom 20 % ročne od 20.7.2010 až do zaplatenia v platobnom mieste Dexia banka Slovensko, a.s., Hodžova 9, Žilina. Z predmetnej zmenky, ktorej fotokópia je založená na č.l. 5 súdneho spisu, krajský súd zistil, že sa jedná o zmenku vystavenú žalovaným v 1/ rade v Nitre, dňa 8. novembra 2007, za ktorú sa vystaviteľ zaviazal zaplatiť v deň jej predloženia na plnenie na rad Dexia banky Slovensko, a.s., sumu 96.775,88 Eur, ktorá suma je úročená úrokovou sadzbou vo výške 20 % p.a. od 20.7.2010 až do zaplatenia, zmenka môže byť predložená na plnenie najneskôr do 192 mesiacov od dátumu jej vystavenia. Na ľavej strane zmenkovej listiny sú ako per aval uvedené údaje žalovaného v 2/ rade a žalovaného v 3/ rade potvrdené podpismi. Okresný súd vydal vo veci dňa 8.6.2012 zmenkový platobný rozkaz, č.k. 19Zm 9/2012-12, ktorým uložil žalovaným v 1/, 2/ a 3/ rade, aby do troch dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu zaplatili žalobcovi spoločne a nerozdielne zmenkový peniaz 50.675,47 Eur spolu s 20 % ročným úrokom, alebo aby v tej istej lehote podali proti zmenkovému platobnému rozkazu námietky, v ktorých uvedú všetko, čo proti zmenkovému platobnému rozkazu namietajú. Platobný rozkaz sa stal právoplatným voči žalovanému v 2/ rade. Žalovaní v 1/ a v 3/ rade podali v zákonnej lehote proti zmenkovému platobnému rozkazu námietky.

K odvolacím dôvodom žalovaného v 1/ a v 3/ rade krajský súd uvádza, že v odvolaní boli zo strany žalovaných zopakované ich námietky voči vydanému zmenkovému platobnému rozkazu a žalovaní namietli tiež skutkové zistenia a právne posúdenie veci okresným súdom. V súvislosti s odvolacími dôvodmi žalovaných krajský súd vo všeobecnosti poukazuje na koncentračnú zásadu zakotvenú v ust. § 175 ods. 1, 4 O.s.p., v zmysle ktorej môžu byť prejednávané len tie tvrdenia žalovaných, ktoré boli obsiahnuté vo včas podaných námietkach. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1M Obdo V 6/2008 ... „Pre námietky a konanie o námietkach sa prísne uplatňuje koncentračná zásada spočívajúca v tom, že v konaní o námietkach súd môže preskúmať len námietky, ktoré boli podané v lehote troch dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu. Na neskôr podané námietky už súd nemôže brať zreteľ. Výnimkou z uvedeného pravidla nemôžu byť ani námietky uvedené až v dovolaní alebo v mimoriadnom dovolaní. Výnimka z koncentračnej zásady sa môže vzťahovať len na také vady konania, ktoré bránia

tomu, aby súd mohol vo veci konať a dôsledkom má byť zastavenie konania, prípadne postúpenie veci na prejednanie vecne príslušného súdu.“. Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Obo 80/2000„Z hľadiska koncentračnej zásady platí, že v námietkach proti zmenkovému (šekovému) platobnému rozkazu musí byť uvedené všetko, čo žalovaný proti platobnému rozkazu namieta. Obsah námietok môže vychádzať z práva hmotného alebo procesného“. Z uvedených rozhodnutí plynie záver o prísnom uplatňovaní koncentračnej zásady vo vzťahu k námietkam, ktoré sú uplatnené voči vydanému zmenkovému platobnému rozkazu, a preto všetko, čo žalovaný voči zmenkovému platobnému rozkazu namieta, musí namietať vo včas podaných námietkach. Námietky sú jediným procesným prostriedkom, ktorým možno zabrániť tomu, aby sa zmenkový platobný rozkaz stal právoplatným. Podľa rozhodnutia Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 5Cmo 125/94„v odvolacom konaní nie je možné prejednať námietky, ktoré žalovaný nevzniesol včas proti zmenkovému platobnému rozkazu“. Vo všeobecnosti totižto platí, že predmetom konania o námietkach tak pred súdom prvého stupňa, ako aj v odvolacom konaní, sú výlučne námietky, ktoré boli včas uplatnené v zákonom stanovenej lehote proti vydanému platobnému rozkazu. Predmetom súdneho konania, ktoré nasleduje po podaní námietok zo strany žalovaného, je len posúdenie platnosti zmenkového platobného rozkazu, ktorý bol vydaný súdom prvého stupňa, a to len v rozsahu námietok, ktoré boli uplatnené včas, teda v zákonom stanovenej lehote. Podľa rozhodnutia Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 5Cmo 179/97„na námietku, ktorá nebola včas vznesená proti zmenkovému platobnému rozkazu, nie je možné neskôr, teda ani v odvolacom konaní prihliadnuť“. Obdobným spôsobom judikoval Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Obdo V 34/2004, podľa ktorého„v odvolacom konaní nemožno prihliadnuť na námietky, ktoré žalovaný neuplatnil včas proti zmenkovému platobnému rozkazu“. Zákon z pohľadu účinkov, lehôt a požadovanej formy ich uplatnenia nerozlišuje námietky procesnej povahy od námietok, ktoré majú charakter hmotnoprávny, nerozlišuje námietky, ktoré napádajú samotnú zmenku, alebo námietky ohľadom skutočností, ktoré so zmenkou súvisia. Pre všetky námietky platí koncentračná zásada spočívajúca v tom, že v konaní o námietkach môže súd preskúmať len námietky, ktoré boli podané v lehote 3 dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu, a na neskôr podané námietky už nemôže brať zreteľ. Po uplynutí zákonom stanovenej trojdňovej lehoty na podanie námietok už žalovaný nemôže účinne meniť alebo rozširovať okruh námietok, ani ich odôvodnenie a môže iba navrhovať dôkazy na preukázanie riadne a včas uplatnených námietok, ohľadom preukázania ktorých nesie dôkazné bremeno. Okresný súd tak postupoval vecne správne, pokiaľ sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal výlučne zo strany žalovaných v 1/ a v 3/ rade včas uplatnenými námietkami proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu.

Žalovaní v 1/ a v 3/ rade zotrvali v odvolaní na svojom tvrdení, že zmenku podpisovali za nápadne nevýhodných podmienok s neprimerane vysokou úrokovou sadzbou zo strany žalobcu. V zhode so súdom prvého stupňa krajský súd konštatuje, že v prípade prejednávanej zmenky sa jednalo o zmenku, ktorá bola vystavená ako neúplná, čo medzi účastníkmi nebolo sporné. Z textu zmenkového prehlásenia je pritom zrejme, že do zmenky bol okrem údajov dĺžnej sumy dodatočne dopisovaný práve údaj úrokovej sadzby a dátum, odkedy je zmenková suma touto úrokovou sadzbou úročená. Ak žalovaní v 1/ a v 3/ rade podpisovali zmenkovú listinu ako neúplnú (blankozmenku) bez uvedeného údajov ohľadom výšky úrokovej sadzby, tak nemôže obstať ich námietka ohľadom podpisu zmenky za nápadne nevýhodných podmienok vo vzťahu k výške úrokovej miery aj z toho dôvodu, že v čase ich podpisu žiadna úroková miera na zmenke uvedená nebola. Ich námietka by preto mohla smerovať len voči neskoršiemu doplneniu tohto pôvodne chýbajúceho údajov do listiny zmenky; teda na to, aby žalovaní mohli relevantným spôsobom spochybníť údaj, ktorý bol do zmenky, ktorá bola vystavená ako neúplná, dodatočne doplnený, by námietka žalovaných musela smerovať voči vyplneniu zmenky v rozpore s dohodou o vyplňovanom práve. Takáto námietka však zo strany žalovaných v konaní uplatnená nebola. V zhode so súdom prvého stupňa krajský súd konštatuje, že úroková sadzba 20 % ročne nie je v rozpore so zákonom. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že zmenka bola vystavená na zabezpečenie úveru, poskytnutého žalovanému v 1/ rade, pričom Obchodný zákonník umožňuje účastníkom obchodno-právnych vzťahov, aby úrokovú mieru, ktorou sa úročia poskytnuté úvery, ako aj výšku úrokov z omeškania, určili dohodou. Žalovaní v tejto súvislosti v podanom odvolaní namietali, že doplnená úroková sadzba mala byť podľa dohody o vyplňovanom práve zhodná s aktuálnou úrokovou sadzbou úročenia istiny. Žalovaní tak až po lehote na podanie námietok uplatnili na svoju obranu tvrdenie, že doplnená úroková sadzba je na zmenke uvedená v rozpore s dohodou o vyplňovanom práve. Na takúto námietku však vzhľadom na koncentračnú zásadu uplatňovanú v zmenkovom konaní nie je možné prihliadať. V tomto smere neobstojí ani odkaz žalovaných na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1M Cdo/1/2009. Po oboznámení sa s týmto rozhodnutím krajský súd konštatuje, že sa jedná o rozhodnutie, v ktorom sa najvyšší súd zaoberal určením neplatnosti zmluvy o úvere uzavretej

medzi nebankovým subjektom a spotrebiteľom, v ktorom bola dohodnutá výška úrokov 60 % ročne. V prejednávacom prípade však medzi účastníkmi nebolo sporné, že sa jednalo o zabezpečovaciu zmenku vo vzťahu k podnikateľskému úveru poskytnutému žalobcom žalovanému v 1/ rade a na takýto právny vzťah nie je možné aplikovať rozhodnutia súdov týkajúce sa ochrany spotrebiteľa v úverových vzťahoch s nebankovým subjektom. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Vrchného súdu v Prahe sp.zn. 5Cmo 125/98, v zmysle ktorého, ak majiteľ vyplní zmenku, ktorá bola vydaná ako neúplná, odlišne od dohody o jej vyplnení, nie je z tohto dôvodu zmenka neplatná a nesprávne vyplnenie zakladá len námietku dlžníka v zmysle Čl. I § 10 Zákona zmenkového a šekového. Námietka ohľadom vyplnenia úrokovej miery žalobcom však zo strany žalovaných o včas podaných námietkach uplatnená nebola.

Žalovaní v podanom odvolaní zotrvali aj na svojej námietke, že pri podpise zmenky v postavení vystaviteľa, resp. zmenkového ručiteľa konali neslobodne a v tiesni, nakoľko podpisom zmenky žalobca podmienil poskytnutie podnikateľského úveru. Krajský súd v zhode so súdom prvého stupňa konštatuje, že neslobodné podpisy na zmenke nezaväzujú, avšak nesloboda takéhoto konania musí byť preukázaná. Skutočnosť, že žalobca podmieňoval poskytnutie podnikateľského úveru žalovanému v 1/ rade viacerými formami zabezpečenia, nemôže byť podľa krajského súdu považovaná za vyhrážku, ktorá by mohla odôvodniť námietku, že žalovaní v 1/ a v 2/ rade pri podpise takejto zabezpečovacej zmenky konali neslobodne. Ak žalovaní v 1/ a v 3/ rade s takouto formou či rozsahom zabezpečenia úveru nesúhlasili, nemuseli do zmluvného vzťahu so žalobcom vôbec vstupovať. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej o nedostatku slobody vôle možno hovoriť len v prípade konania, ktoré bolo uskutočnené na základe psychického donútenia, teda nátlaku, pričom takáto vyhrážka na to, aby mohla spôsobiť neplatnosť právneho úkonu, teda na to, aby v zmenkovo-právnych vzťahoch mohla vyvolať materiálnu vadu podpisu na zmenke, musí byť vyhrážkou protiprávnou. Za protiprávnu vyhrážku však podľa názoru krajského súdu v žiadnom prípade nie je možné považovať situáciu, ak by žalobca poskytnutie podnikateľského úveru podmienil okrem iného vystavením zmenky žalovaným v 1/ rade avalovanej žalovaným v 3/ rade. Krajský súd je potom názoru, že z okolností tvrdých žalovanými v 1/ a v 3/ rade ohľadom neslobody ich konania pri podpise predmetnej zmenky, nemožno bez ďalšieho dospieť k záveru o psychickom donútení, ktoré by malo za následok neslobodu podpisu žalovaných na zmenke. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 29Cdo 111/2012, v zmysle ktorého „Akceptovanie požiadavky žalobcu na zabezpečenie pohľadávky z pôžičky, ktorá mala byť na základe uzavretej zmluvy poskytnutá prvému žalovanému, spornou zmenkou (vystavenou prvým žalovaným a avalovanou druhým žalovaným) nie je ničím iným, ako prejavom autonómie vôle subjektov práva; žalobca týmto spôsobom zjavne nevynucuje nič, čo týmto spôsobom vynucované byť nesmie (požiadavka na zabezpečenie pohľadávky veriteľa s tým, že inak nebude pôžička dlžníkovi poskytnutá, je nepochybne legitímna) a takéto konanie žalobcu ako bezprávnou vyhrážku nie je možné kvalifikovať“.

Neobstojí ani odvolacia námietka žalovaných v 1/ a v 3/ rade ohľadom využitia ich tiesne a nanútenia podpisu zmenky zo strany žalobcu. Krajský súd v tejto súvislosti v celom rozsahu odkazuje na argumentáciu okresného súdu, s ktorou sa stotožňuje. Nad rámec tejto argumentácie krajský súd poukazuje na rozsudok Vrchného súdu v Prahe, sp.zn. 5Cmo 569/98, v zmysle ktorého „Tiesň nie je dôvodom neplatnosti právneho úkonu a nemôže sa tak dotknúť ani platnosti zmenkového podpisu. Zmenka ako cenný papier nepredstavuje zmluvný záväzok a od zmenky tak ani nie je možné odstúpiť. Z dôvodu tiesne je nanajvýš možné odstúpiť od zmluvy, ktorá je dôvodom zmenky, ak nejde o zmluvu obchodnú. Proti zmenke potom možno za podmienok Čl. I. § 17 Zákona zmenkového a šekového namietať zánik takejto zmluvy v dôsledku odstúpenia od zmluvy“. Keďže medzi účastníkmi nebolo sporné, že sa jednalo o zabezpečovaciu zmenku vo vzťahu k podnikateľskému úveru poskytnutému žalobcom žalovanému v 1/ rade, čo vyplýva aj z podaného odvolania, kde samotní žalovaní v 1/ a v 3/ rade uvádzajú, že sa jednalo o poskytnutie podnikateľského úveru, nie je možné v zmysle ust. § 267 ods. 2 Obchodného zákonníka použitie ust. § 49 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje možnosť odstúpenia od zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok.

Ohľadom odvolacej námietky žalovaných, že pri podpise zmenky nedisponovali takým majetkom, aby mohli plniť zmenkovú sumu vo výške uvedenej v zmenke, súhlasí krajský súd so záverom súdu prvého stupňa, že tieto tvrdenia nemôžu založiť záver o nemožnosti plnenia žalovaných v 1/ a v 3/ rade a ani nemôžu spôsobiť neplatnosť zmenkového záväzku žalovaných. Dodáva sa, že v zmysle ustálenej judikatúry súdov možno za dôvod neplatnosti právneho úkonu považovať len fyzickú objektívnu nemožnosť plnenia spočívajúcu v tom, že chovanie, ktoré je predmetom právneho úkonu, je počas

pôsobenia zákonitostí uplatňujúcich sa v prírode neuskutočniteľné nielen pre povinný subjekt, ale pre každého. Nemožnosť plnenia tak nemožno stotožňovať s jeho obtiažnosťou, resp. s tzv. objektívnymi ťažkosťami pri plnení, ktoré však neplatnosť právneho úkonu nespôsobujú (rozsudok NS ČR sp.zn. 33Odo 687/2004). O neplatnosť právneho úkonu v zmysle ust. § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka by sa mohlo jednať len v prípade, ak by plnenie žalovaných, na ktoré sa podpisom zmenky zaviazali, bolo od samého počiatku objektívne a trvalo nemožné. V zhode so súdom prvého stupňa krajský súd uvádza, že otázka, či žalovaní v 1/ a v 3/ rade budú alebo nebudú schopní splniť záväzok vyplývajúci zo zmenky, je otázkou prípadného budúceho výkonu súdneho rozhodnutia a nejedná sa o skutočnosť, ktorá by zakladala počiatočnú nemožnosť plnenia. Plnenie vo forme úhrady peňažného záväzku je fakticky aj právne uskutočniteľné a prípadné ťažkosti pri plnení tohto záväzku žalovanými nemôžu odôvodňovať záver o absolútnej neplatnosti právneho úkonu.

Námietka žalovaných v odvolaní, že zo strany žalobcu boli prinútení podpísať zmenku, aby ich majetok mohol byť predaný pod cenu, pričom okresný súd neskúmal, za akú cenu boli nehnuteľnosti slúžiace na zabezpečenie úveru predané, nebola zo strany žalovaných v 1/ a v 3/ rade uplatnená vo včas podaných námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu. Nebolo preto namieste, aby sa okresný súd touto námietkou zaoberal a vykonával k nej prípadné dokazovanie. Z rovnakého dôvodu takáto námietka nemohla byť ani predmetom skúmania zo strany odvolacieho súdu.

Žalovaní v 1/ a v 3/ rade v odvolaní zopakovali aj námietku, že zmenka im zo strany žalobcu nebola predložená na platenie v platobnom mieste. Ohľadom dôkazného bremena na preukázanie tejto skutočnosti krajský súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorým sa stotožňuje. Dôkazné bremeno preukázania tejto skutočnosti vyplýva priamo z ustanovenia Čl. I. § 46 ods. 2 Zákona zmenkového a šekového, v zmysle ktorého doložka bez protestu neoslobodzuje majiteľa od povinnosti zmenku včas predložiť a dať potrebné správy, avšak povinnosť preukázať, že tieto lehoty neboli dodržané, má ten, kto sa toho proti majiteľovi dovoľáva. Ak by v konaní bolo preukázané, že došlo k zmeškaniu lehoty určenej či už na predloženie zmenky na videnie alebo na určitý čas po videní, k zmeškaniu lehoty na protestáciu pre neprijatie alebo pre neplatenie alebo k zmeškaniu lehoty na predloženie zmenky na platenie pri doložke „bez trov“, v zmysle ust. § 53 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového by zmeškaním týchto lehôt stratil žalobca ako majiteľ svoje práva výlučne voči indosantom, vystaviteľovi a všetkým ostatným osobám zmenečne zaviazaným okrem prijímateľa. Zmeškaním týchto lehôt tak majiteľ zmenky stráca postihové práva výlučne voči nepriamym dlžníkom. Vystaviteľ vlastnej zmenky je v zmysle Čl. I. § 78 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového zaviazaný rovnako ako prijímateľ cudzej zmenky, a teda žalovaný v 1/ rade ako vystaviteľ vlastnej zmenky je v postavení priameho dlžníka, pričom žalovaný v 3/ rade ako zmenkový ručiteľ je zaviazaný rovnako ako ten, za toho sa zaručil, teda rovnako ako žalovaný v 1/ rade (Čl. I. § 32 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového). V prípade žalovaných v 1/ a v 3/ rade sa potom jedná o spoločne a nerozdielne zaviazaných priamych zmenkových dlžníkov a ani prípadné zmeškanie lehôt na predloženie zmenky na platenie neznamená stratu postihových práv žalobcu. Okrem toho v zhode so súdom prvého stupňa možno poukázať na ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej aj v prípade preukázania, že zmenka skutočne nebola predložená na platenie, je potrebné za okamih predloženia zmenky na platenie v súdnom spore považovať okamih doručenia návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu žalovaným v 1/ a v 3/ rade. Okresný súd preto nepochybil, ak ďalšie dokazovanie ohľadom tejto skutočnosti nevykonával a dospel k záveru o nedôvodnosti tejto námietky žalovaných v 1/ a v 3/ rade.

Vo vzťahu k námietke žalovaných v 1/ a v 3/ rade ohľadom nevykonania dôkazov okresným súdom, krajský súd uvádza, že postup okresného súdu, ktorý pri rozhodovaní vychádzal z obsahu spisového materiálu a predovšetkým z textu zmenkovej listiny, bol súladný okrem ust. § 120 ods. 1 O.s.p., § 101 ods. 2 O.s.p. aj s konštantnou judikatúrou vyšších súdov Slovenskej republiky, z ktorej sa poukazuje na R.č. 37/1993, podľa ktorého judikátu „nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom“. Tiež podľa R.č. 125/1999, „ak súd v priebehu konania nevykoná všetky dôkazy navrhované účastníkmi, resp. vykonal iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f) OSP nie je prípustné, lebo nemožno to považovať za odňatie možnosti konať pred súdom a za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré účastníci mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení“. Podľa R.č. 164/2003-I. „Ústava Slovenskej republiky neupravuje prípustnosť dôkazov, ale ponecháva jej úpravu na príslušné zákony, spravidla na procesné kódexy. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a

akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie“. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočným spôsobom odôvodnil, prečo ďalšie dôkazné návrhy žalovaných v 1/ a v 3/ rade neakceptoval a na toto odôvodnenie krajský súd v celom rozsahu odkazuje. Za situácie, kedy žalovaní v 1/ a v 3/ rade vo včas podaných námietkach nenamietli rozpor dodatočne do zmenky doplnených údajov s dohodou o vyplňovacom práve, nebolo namieste, aby okresný súd vykonával dokazovanie k obsahu tejto dohody o vyplňovacom práve, resp. k obsahu úverovej zmluvy. Rovnako bolo v konaní bez právneho významu riešiť otázku, kto a akým spôsobom realizoval čiastočnú úhradu zmenkovej pohľadávky, keďže táto, podľa tvrdenia žalobcu uhradená suma, nebola predmetom konania.

Rovnako podľa krajského súdu neobstojí ani námietka ohľadom hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa, ktoré podľa žalovaných v 1/ a v 3/ rade malo byť jednostranné a v rozpore s princípmi neustrannosti a spravodlivosti. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 204/2009, v zmysle ktorého„Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov“. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby bolo rozhodnuté v súlade s požiadavkami a právnymi názormi účastníka (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). Rozhodnutie okresného súdu v rovine dokazovania a zisteného skutkového stavu bolo vecne správne aj s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/08, podľa ktorého„dokazovanie v občianskom súdnom konaní prebieha vo viacerých fázach; od navrhnutia dôkazu cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou účastníkov konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný.“. Odvolací súd nezistil taký postup okresného súdu, ktorý by znamenal vybočenie z kritérií vyššie uvedeného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie okresného súdu sa opieralo o tvrdenia a relevantné dôkazy produkované účastníkmi v prvostupňovom konaní a vychádzalo zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci.

Nebol vyhodnotený ako relevantný ani odvolací dôvod žalovaných v 1/ a v 3/ rade o nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu. Krajský súd konštatuje, že vo vzťahu k podaným námietkam žalovaných okresný súd sa v jednotlivosti ku každej námietke žalovaných vyjadril, svoje závery zdôvodnil jasným, zrozumiteľným spôsobom, a tým jeho rozhodnutie spĺňa atribúty vyžadované ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Z tohto dôvodu nedošlo k odňatiu práva žalovaných na spravodlivý súdny proces. Okresný súd sa v jednotlivosti vysporiadal s každou námietkou žalovaných. O riadnom odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu svedčí aj ustálená judikatúra nielen Najvyššieho súdu SR, ale aj Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý proces (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Podľa názoru krajského súdu predmetné rozhodnutie okresného súdu uvedené atribúty spĺňa. Ani z tohto dôvodu nebol priestor na akceptovanie odvolacej námietky žalovaných v tom smere, že by odôvodnenie rozsudku okresného súdu nespĺňalo požiadavky vyžadované ust. § 157 ods. 2 O.s.p..

Krajský súd na základe uvedených zhodnotení nepovažuje za dôvodné ani všeobecné námietky žalovaných v 1/ a v 3/ rade ohľadom porušenia základných zásad spravodlivého súdneho konania. Okresný súd vo veci vykonal všetky dôkazy, ktoré boli nevyhnutné na posúdenie relevantnosti

námietok žalovaných v 1/ a v 3/ rade proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu, vykonané dôkazy riadne vyhodnotil z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre súdne rozhodnutie a odôvodnil, prečo ďalšie žalovanými navrhnuté dôkazy vykonané neboli. Okresný súd dal rovnaký priestor na uplatnenie procesných práv všetkým účastníkom súdneho konania. Vedenie súdneho konania okresným súdom, vykonávanie a hodnotenie dokazovania tak podľa krajského súdu nie je možné posúdiť ako jednostranné. Okresný súd zhodnotil všetky relevantné skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo, skutkové zistenia náležitým spôsobom právne posúdil a dospel k vecne správneému záveru.

Z vyššie uvedených len doplnených záverov preto krajský súd podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok okresného súdu, ktorým ponechal v celom rozsahu v platnosti voči žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 3/ rade zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Žilina zo dňa 08.06.2012 č.k. 19Zm/9/2012-12, ako vecne správne rozhodnutie potvrdil. Výrok o trovách konania nebol odvolaním žalovaných v 1/ a v 3/ rade osobitne napadnutý a ako závislý výrok od výroku v merite veci bol pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia rovnako potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté za aplikácie § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1, 2 O.s.p. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, ktorý však v odvolacom konaní nepodal návrh na priznanie náhrady trov konania. Preto odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.